

Muzaffer Dinçsoy

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

09.05.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Muzaffer Dinçsoy

Eserleri:

Adam Olamazsın

Cemiyet içinde diline sahip ol,
Sırrını verme ilmine sahip ol,
Yaratanını düşün işine sahip ol,
Adamını tanı müşteriye sahip ol.

Elinde varsa beyefendi derler,
Yoksul düşene alay eder gülerler,
Yeter ki sen düşme dost olma,
Bir iyilik eder, bin söz söylerler.

Elinde varsa malına sahip ol,
Akıllı oğlun varsa düşünme;
Elin malı senin için.
Deli oğlun varsa düşün,
Senin malın elin için.

Muzaffer Dinçsoy

Arama

Yağan yağmur, yağma, ağlayanın üstüne,
Yazma, kalbine yazma, bitmeyen özleme,
Özgürlüğüm kılıçla kesilen taş misali,
Geçmişteki günahlarım yılların üstüne.

Anadolu dağlarında karlar yağmış üstüme,
Üşüyorum, yorganım yok örtemem üstüme,
Gözyaşlarım Kızılırmak gibi inceden, ince,
Kaderim önceden yazılmış, benim suçum ne?

Gitmek istiyorum çok uzak yerlere,
Tanımasınlar, bilmesinler kimim ben,
Yalnızlık dostum olsun uzaklarda,
Unutamam biliyorum çare olmasa da,

Yürüdüm bu yollarda, izim mi kaldı?
Koştum çok uzaklara, uzağa vardım.
Geceler düşman mıyım, çilesi bana mı?
Çok uzakta da sevdim o an içinde,
Yağma yağmur ağlayanın üstüne,
Yazma kalemim, yazma, bitmeyen üstüne.

Özgürlüğüm bölünmüş taş misali,
Geçmiş yıllarım, yıllarımın üstüne,
Karlar yağmış üstüme, her gece,
Üşüyorum örten yok üstüme.

Gözyaşlarım akar, inceden ince,
Bunda benim suçum niye,
Yalnızlık dostum oldu uzaklarda,
Başkasında arama, suç kendinde.

Muzaffer Dinçsoy

Aşkın Gözyaşları

Sevgi sabır işidir zamanı bekler,
Sönmüş ocaklar görür isen üzülme,
Vardır onun sahibi de, yanmayı bekler.

Sevgi şefkattir,
Gönül işidir üzülme,
Övünme,
Zamanı geçti, sıra seni bekler.

Böbürlenme dünya için, hiç üzülme;
Dağlarında navruzlar açar seni bekler.

Kaba davranma, öfkelenme, küsme
Kurumuş üzüm bağları, asmalar bekler.

Çıkarıcı olma, menfaat gözetme sakın,
Atadan kalma topraklar seni bekler.

Her şeye katlanır severse şu gönlün,
Helkelerle suya giden yol seni bekler.

Haksızlığa sevinmez adaletin yarası,
Harman yerleri yeşerdiyse seni bekler.

Umut eder bu gönül esen her yelden,
Kuş gelir fırtınalarda, seni bekler.

Sevgi son bulmaz çoğaldıkça çoğalır,
Umutlar tükenmez belki de seni bekler.

Kalıcı olan dünyada umutla sevgi,
Belki de seni okul merdivenlerinde bekler.

Mezarlıklar hep tanıdıklarınla doldu,
Git bir dua oku; melekler bunu bekler.

Tek başına da olsa dolaş kendi dağında,
Bozkurlara yoldaş ol, Ergenekon seni bekler.

Uzat sana uzanan o muhtaç elleri,
Kim bilir gök tanrı seni yanına bekler.

Muzaffer Dinçsoy

Aynı

Gün ışığı,
Gün ışığı vurdu gözüme.
Gönlüm kırık,
Gönlüm nazlı,
Güneş doğuyor üstüme.
İçim buruk,
İncil İsa'ya,
Tevrat Musa'ya
Zebur Davut'a
En sonunda,
Muhammet Mustafa'ya,
Kuran en başta.

Aynı tanrıya,
Kible de ayrı olsa,
Cennet aynı,
Cehennem giren yandı.

İnsan oğlu yaşayan,
Hesap sorar yaratan.

En kutsal yaratık,
Geldik gördük yaşadık.

Dağlar yerinde,
Güneş doğdu bugün,
Gün ışığı vurdu cama,
İzmir yanibaşımda,
Tanrı canımı almasa da,
Yüreğim yaralı, deprem.
Gün ışığı, Sivas'tan yana,
Vuruyor parlayan cama,
Deniz yıldızı parlamakta,
Ben ölüyorum, dünya dönüyor.

Muzaffer Dinçsoy

Ben Bilirim

Kim, nereden bilir son kez baktığını
Sen pişmandın, gözlerin bak ağlamaklı
Koşarak ayrıldım, kalbimi de götürürken
Bana bir şey kalmamıştı, mutluluk dilemekten.

Ankara kışları, ellerim buz tutardı.
Bir küçücük odada bu kalp çarpardı,
Gecenin ışıkları, Ankara'nın ayazı.
Çocukluk günlerim o soğukta kaldı.

Ben yaptım aklımdaki planı,
Kader güldü, çıkardı beni yalancı.
Sivas'tan bak Kızılırmak dolandı,
Aktı gitti gurbete, oldu yabancı.

Güneş yarın da doğacak dağın ardından,
Bilir hesabını, yanlış yapmaz yaradan.
Bilirim gözle sevenlerden değilim,
Kalple sevdim, onun için ben bilirim.

Sussun dillerimiz, konuşmasın bir daha,
Açılmasın eski günler, kapansın son defa,
Okunmamış kitaplar, kaldırılınsın rafa,
Ben koştum yoruldu, dönüyor dünya.
Kesilmiş suları akmaz o çeşmeden,
Duramadım gurbette derdimi demeden,
Mutlu musun bilemem İzmir'de bir yerden,
Martılar uçuşuyor dalgaları denizden.
Bana haber ver, gidip dönmeyen.

Muzaffer Dinçsoy

Beni

Sadık bir dostum var deme,
Başına hal gelmeyince,
Vefakar karım var deme,
Yok günü görmeyince.

Ağustos'tan sonra ekilen darıdan,
İşinin başına geç gidenden,
Bal vermeyen arıdan,
Haram kazanılan paradan,
Kimse hayır görmez.

Yay gibi eğri olsa idim,
Simsıkı tutarlardı beni.
Ok gibi doğru olduğum için,
Uzaklara attılar beni.

Muzaffer Dinçsoy

Bil

Bugünün kıymetini bil,
Bilmez isen,
Daha dün gibi,
O gün de geldi geçti.

Ceviz ağacının gölgesinde,
Bakar idin, sen çok uzaklara,
Yeşil yaprakları Kayısı ağaçları,
Arılar uçardı,
Kelebekler çiçeklere konardı.

Şimdi sen,
Hep onları, geçmişini arıyorsun.
Bu zamanda,
Geçmişini,
O günleri yaşıyorsun.

Bir an için,
Kelebek olduğunu düşünün.

Yarına çok var üzülme,
Bugün daha bitmedi.

Bugünün kıymetini iyi bil,
Yarına zamanın olmayabilir.

Sev, gönlünce sev.
O seni sevmese de.

Çekip git buralardan uzaklara,
Yaşanmamış bil,
Yaşayacakların anısına.

Hoşça kal demeden git,
Git gidebildiğin yere kadar.

Aklın başına yeni mi geldi?
Hoca selanı okumadan önce,
Ölümün de kıymetini bil.

Muzaffer Dinçsoy

Bilen bilir

Terazinin kefesini,
Düşmanların nefesini,
Tutmasını bil nefesini,
Şu dünyanın dönmesini,
Sırrını bak çözen bilir.

Aldığını vermesini,
Duyulan ezan sesini,
Kuranın her cümlesini,
Anlayıp da duyan bilir,
Gidenlerin dönmesini,
Hacca gidip gelmesini,
Büyüğe selam vermesini,
Hak edilen el değerini,
Bir elinden vermesini,
Diğer elin görmediği,
Verip de alanlar bilir.

Yoluna çıkan her güzele,
Kader derler kadere,
Göz göze gelmeyince,
Gönül deryasına girmeyince,
Şu kalbinden sermeyince,
Zaman gelip bir geçince,
Köyüne dönenler bilir.
Her yılımı yol eyledim,
Ölmedim ben geri geldim.
Arı uçar uzaklara,
Uçar konar şu dallara,
Çiçek dolar petek balla,
Ona tadı veren bilir.
Muzaffer der, eren bilir.
Ölüm hırkasını bilen bilir,
Hak yoluna giden bilir,
Alan geri vermesini bilir,
Aşkı kalpten seven bilir,
Beni tanıyıp da bilen bilir.

Muzaffer Dinçsoy

Bilmeden

Ben yanarım ateş içinde,
Ben dönerim kendi kendime,
Ben ateş böceği gibi,
Uçarım uzaklara ben de bilmeden.

Gülen gözleri ben çok özledim,
Ateş başında ateş böceği,
Neredesin diye soruyorum,
Akıl buna cevap veremez ki.

Aynı dünyanın ayrı insanları,
Karşılıklı yürekleri çarpmaz ki.
Karıştırma bana eski dertleri,
Ben yanarım ateş içinde.

Ben bir ateş böceği gibi,
Ararım seni kendi dünyamda.
Kaybedince seni bulamıyorum,
Şu geçen yılları durduramıyorum.

Kara tren gibi beklemeden gitti,
Ardında sisli kara duman bıraktı.
Yüreğimde de gönül yarası,

Urfa'nın kutsanmış yüzen balıkları.
Benim için bakın gönlümün perisine,
Cennete gitsem seni bulurum,
Derler ki sevdalılar kavuşur bir gün.
Uçarım uzaklara ben de bilmeden,
Gülen gözlerini ben çok özledim.

Muzaffer Dinçsoy

Bilmem

Karşımda duruyor, yüksekçe dağlar
Güneş vurur denize, üstünde bulutlar.
Evler sallanır, depremde; zelzele
Evin içinde canlar, küçük çocuklar.

Anaların kucağında, yüreklerde korku,
Deprem sallar, analar ağlar.
Yıkılır duvarlar, canlar üstüne.

Ölümü haktan bilirdim,
Varlığı yoktan bilirdim,
Azlığı çoktan bilirdim,
Ayrılığı hepten bilirdim.

Akan gözyaşlarını,
Ben bilemedim, yaşadım.
Satan kardeşleri bilemezdim,
Paranın böldüğü kalpleri,
Kalbimi yakanları gördüm.

Abiyi satanları gördüm, öldüm.
Yalnızım gurbette, Allah'a yakın.
Çok yaşadım bu dünyada.

Şiz de benim gibi gemileri yakın,
Ötüşür baykuşlar dalın üstünde,
Kırılmış bülbül, gülün üstünde
Soysuzu sunsalır altın tepside,
Anamız bir olsa da çalanı bilmem,
Ben İzmir'de depremi gördüm,
Ölmeden önce öldürenleri de,
Yaşamak güzel, kaldırın şu betonları,
Nefes alamıyorum, bir nefes bana,
Ben sizin gibi hileyi bilmem.

Muzaffer Dinçsoy

Bilmez

Hakkın divanına varınca,
Nizam terazisi kurulunca,
Sorgu sual sorulunca,
Kara günler derler ki,
Karalı kalmaz.

Kul hakkı kulda,
Unutma kalmaz,

Yoğurdu ekşi olana,
Alıcı olmaz.

Yüreği dertli olanı,
Dost olmayan sormaz.

Onlar yanar, ağaç yanar,
Ana gibi kimse yanmaz.

Arkadaşlık sonsuz olmalı,
Menfaati bitene kadar,
Bülbülün aşkına inanma.

Gül dalında, solana kadar,
Aynı ananın çocukları,
Biz aynı kardeşlik,

Bir küçücük serçeyi,
Köyde altıya bölerdik.

Aynı bardaktan su içeri,
Aynı kazandan yerdik.

Mal bölüşülüp, iş bitince,
Ana baba ölene kadar,
Küçük tanımaz abisini.
Kendisinden büyüğü,
Çıkarı oldu mu.

Muzaffer Dinçsoy

Çoban Yıldızı

Yandım kor ateşler içinde,
Cennete girmeden önce,
Kör alevler içinde köz oldum.
Bıktım senden yalan dünya,
Bülbül oldum gül dalınca,
Beni beğenmeyen kara karga,
Gözleri şeytanlıkta.

Neden aşık ettin kuluna beni,
Bende olan bu canımı da aldı.
Karanlık bir dünyada bıraktı.
Güzeli yarattın, peri kızı,
Kulunun aldı başından aklını,
Kor alevler içinde beni yaktı.
Günahım bende ise sevdiğim,
Geride kaldı dönülmeyen günlere,
Gönül bu gitti baktı güzele,
Aradım bulamadım senin denginde,
Dediler o şimdi yaşar uzakta,
Her gece bakarım çoban yıldızı,
Ellerimi uzatırım bu yalnızı,
Gökteki bulutlar kefenim olsun,
Seni kalbime gömdüm,
Kavuşmamız bizim mahşere kaldı,
Çoban yıldızı.

Muzaffer Dinçsoy

Derler

Bir rivayete göre,
Koroğulunun da Çamlıbel'de
Attan düştüğünü derler.

Gurbet olmuş şer meydanı,
Sivas yiğitlerin er meydanı,
Derler ki avcıdan kaçan ceylanı,
Türk töresi kesmez derler.

Sevda çeken az bulunur,
Aşıkların yürekleri kor olur,
Sevdiğini ararsa da bulamaz.

Benim için kara sevdalı derler,
Yıllar sonra yanına da varsa da,
Ben senin için geldim buraya.
Geç kaldın zamanında olsa da,
İki seven kavuşamazmış derler.

Ankara'nın dili olsa seven kavuşsa,
Zamanda sevdiğine varamazsa,
Dünya başına dar olsa da,
Her gece rüyasında var derler.

Gece rüyalarına girdiğinde,
Düşüne girerse de hayal olurmuş.
Derler ki iki aşık çok severse,
Ölünce cennette kavuşur derler.

İnsan taşır yüreğinde sabrını,
Sevda çiçeği derler bu çiçeğe,
Bir gören bir daha unutamazmış.
Aklın gözüne söz geçiremez derler.

Gurbete gidip de dönmeyene,
Yaşar iken şu dünyayı sevmeyene,
Hızır bize yoldaş olsun bilmeyene,
Kırklar ocağından olduğumu derler.

Derler ki kara kaşlı bal gözlü,
Güzeli görenler, bakan çok olurmuş
Unutulmuş verilen yiğit sözü,
Geç kalırsın bulamazsın derler,
Sana bakan o güzel yeşil gözler.

Muzaffer Dinçsoy

Devrilince

Pur dağının üstünde,
Kara kanatlı kartarlar dolanır,
Avşar pınarı akar aşığılara,
Akar gider karışır Kızılırmak'a.

Avşar pınarında, Svias'ta
Öter kınalı keklükler,
Kızılırmak dolanır, dolanır,
Akar gelir Sivasımdan
Gider Gurbete dolanır, dolanır.

Sivastan akar Kızılırmak,
Akar gider gurbete,
Tıpkı benim gibi, gurbete;
Kah coşar delirir, çağlar,
Kah bir ana yüreği gibi,
Oturur benim gibi, ağlar.

Sen bilir misin dağımdaki tavşanı,
Kara kayalar arasındaki yavşanı,
Dönmek isteyip de gurbette kalanı,
Yakar bu sevda ateşini sevenler,
Doğduğu yerin kıymetini bilenler,
Akar gider ovamızdan trenler,
Çalar düdüğünü de gurbete doğru.

Bu sevda Kerbela Çölü gibi,
Yakar aşkın ateşi gönülden seveni,
Bu sevda benle mezarda biter,
Kara gölün harman yeri çimlenir,
Küçük bebekler büyür, dillenir,
Benim kara sevdam bir gün söylenir.

Keremin aslıya olan sevdası gibi,
Akar Kızılırmak gurbete doğru,
Benim gibi kaybolur büyük denizde,
Hayallerim yok olur seni görünce,
İdam sehbası devrilince denize,
Beni tutanlara selam olsun.

Muzaffer Dinçsoy

Erenler

Gecenin şerri sabaha kadar,
Yan yüregim yan ölene kadar,
Ak gözyaşlarım ak, bitene kadar,
Yanlış yolda yürürse ölene kadar,
Kader seni bırakmaz mezara kadar.

Bülbül gülü hep sevmiş gül açınca,
Bülbül şakıyıp ötmüş gül kokunca,
Bülbül gülü sevmiş ötüp konunca,
Uçmuş gitmiş gül dalında kuruyunca.

Gecenin şerri sabaha kadar,
Sütün mayası peynire kadar,
İnsanın hayasız arsıza kadar,
Kahpenin havası duyulana kadar.

Neden atın iyisine doru derler,
Yiğitin hasına da deli derler?
Döner Konya'da Mevlana erenler,
Kadının kötüsü sözünden dönenler.

Gecenin şerri sabaha kadar,
Geceleri bana ölümleri getirir,
Küçücük bir kalbim var onu bitirir,
Hayallerim olmasa kabus getirir,
Gördüğüm her düşü hayra yorarım.

Gecenin şerri sabaha kadar,
Döner dünya, doğar güneş dağlardan,
Sivas'a gittin mi, geçtin mi Kızılırmak'tan?
Geçer yıllar alıp götürür güzellikleri,

Senin olduğun yerde istemem cenneti,
Cehennem zebanileri senden iyiydi,
Kul hakkı kulda kalmaz ödenir.

Mahşer yeri kurulup hesap sorana kadar,
Gecenin şerri sabaha kadar,
Aşık Muzaffer der ki cehennemın ateşi,
Güzellik sende değil, içimdeki güzeldi.
Yaşlanırsın dökülür bedeninin her yeri,
Çürür gider hepsi toprak olana kadar,
Gecenin şerri sabah olana kadar.

Muzaffer Dinçsoy

Evrenli'de

Evrenli'de, Sivaslı Uşak'ta,
Balık ile ördek,
Karşılaşmışlar bir tavada,
Tavanın altı yanmakta,
Yan tarafta bir sofraya,
Balık sormuş ördeğe,
Ördek senin işin ne,
Ne gezersin tavada?
Sen ördeksin, söyle,
Olmalı idin derin suda.

Ördek bozulmuş balığa,
Bir de kendine bak,
Benle sen uğraşacağına,
İşin ne senin burada?
Altı yanan bu tavada,
Olmalı değil miydin,
Geniş dalgalı deryada,
İkisi de yanmış tavada,
Kızgın yağda tuzlanınca,
Meze olmuşlar o sofrada,
Bir bardak rakıya.

Dünyanın hali böyle,
Sen sen ol büyük söyleme,
Bir gün lokma olursun,
Bir canbazın elinde.

Muzaffer Dinçsoy

Gider

Turan'a varmak istiyorum,
Tanrı dağlarına çıkmak için,
Gök tanrıyı bulmak için,
Çadırımı kurmak için.
Kızıl elmaya varmak için,
Bu yolda ölmek istiyorum.

Türk doğdum Türkmen yaşarım,
Toprağım, bayrağım, silahım
Güneşin doğduğu Ötüken'e,
At sırtında varmak isterim.

Haçlılara hilalim var,
Altaylara selamım var,
Demir dağları eriten,
Oğuzlara yol gösteren,
Bozkurlara selamım var.

Kuşa karşı kartalım var,
Dünyayı düşmana ederim dar,
Ülküm, kızılmam, Turanım var,
Bu yol dosta Turan'a gider,
Türk, Türkmen'e Oğuz'a gider,
Bu güç yakında ay yıldızlı,
Yüce dağları oymak ister,
Kalbim çarpar Vatana gider.

Ben Muzafferim Tanrı kulu,
Kurulur düzende doğru yolu,
Omuzlayın yerdeki tabutu,
Yeminim var Turan'a gider.

Muzaffer Dinçsoy

Karagöl

Evrenlinin çamları sıra sıra dizilmiş,
Akar ince ince dağlarından aşağı,
Alın yazısı, yazılmış ince çizgi kadermiş,
Gençlik geldi geçti, saçlarım ağardı,
Karagöl'ün sevdalısı öldü gurbette,
Kadere bağlama yürüdüğün yolları,
Unuttun mu geceleri, ağladığın dağları,
Eserdi aşağılardan, Karadeniz rüzgarı.

Bulamadım senden başkasına aşkı,
Karagöl'ün komutanı vuruldu dağlarda,
Hani geçmişe diyorlar ki mazi,
Yollar mı, kader mi ayırdı ikimizi,
Gökyüzüne bakarak aradığım izini,
İzmir'in kordonunda seni bulamadım.

Karagöl'de güzeller, ellere gitti,
Sen güzeldin benim için peri kızı,
Kelebekler gibi bir günlük yaşamı,
Cennette bulurum gidince seni,
Huri kızı istemem kovsalar beni,
Karagöl'ün bağları kurudu yoksun,
Derler ki toprak olur da bedenim,
Ruhum arar seni sonunda bulur,
Kalmadı dünyada tüm sevdiğim,
Çıkar pencerelere benim perim,
Karagöl'ün çeşmesi akmaz boş elim,
Aşık muzaffer koşma boş yere,
Akar Kızılırmak Sivas'tan gurbete,
Tekrar gelsen doğduğun yaşına,
Yanmazdım ateş içinde boş yere,
Karagöl'ün eşikleri altın mı gümüş mü?
Bensiz kaderine ağlıyor mu Karagöl,
Karagöl'ün peri kızı yaşar mı öldü mü,
Ben ölürüm peri kızları ölmez.

Muzaffer Dinçsoy

Kızılırmak

Sen var mısın ki, yaşıyorsun.
Nefes alıyorsun, görüyorsun.
Ne güzel de konuşuyorsun,
Yürüyorsun, koşuyorsun.
Sen gerçekten yaşıyorsun.

Sonra bir gün sonra,
Yaşamadığını anlıyorsun.
Ağlıyorsun, sen yaşamadın ki.
Kapalı bir tabutta,
Omuzlar üstünde yolculuk.

Günler, aylar, saymıyorsun.
Küçük bir çift göz,
Gideceğin yere bakıyorsun.
Sen var mısın ki yaşıyorsun?

Gökyüzünü sen bulutlu,
Yağan yağmurlar altında,
Kırmızı bir gelincik,
Rengarenk desenli kelebek,
Gökkuşağı, güneşin rengi,
Nefes alıyor görüyorsun.

Çam ağaçlarında sincaplar,
Daldan dala atlıyor.

Sivas'tan gurbete doğru,
Kızılırmak akıyor.
Ak sen çok uzaklara,
Seni deniz bekliyor.

Muzaffer Dinçsoy

Kurbağa

Ankara'nın mahpushanesi taştan mı?
Güneş girmezmiş, drt duvarını,
Demirden dşemişler st tavanını,
Kader mahkumu mu, suçsuz insan mı?

Demir teller içerisinde yaşayan,
Ankara'dan oğlum getirdi seni,
Hapishanede yapmışlar tm desenini,
Hatıra diye almış satın seni.

Kurbağa, kurbağa,
Mahpushanede rlen kurbağa.
Sen burada, sana can veren mahpusta.

Kurbağa, kurbağa
Misafir gelen kurbağa.
Yeşil donlu, beyaz papyonlu,
Prtlek gzli, mahpushaneden gelen kurbağa.

Hangi mahkum can verdi sana?
Ne işin olur senin burada?
Ne gl var ne de bir derya.
Ankara'dan gelen rme kurbağa.

Muzaffer Dinçsoy

Olmak

Ölüm şarkısı bu dostlar duyulan,
Bir insanın ölümü, uçup gitmesi.
Ne fark eder kara bir kartal da,
Kanatlarını çırpıp uçar uzaklara.

İki gizginin arasında bir yaşam,
Bir yanında uzun ter örgüler,
Bir tarafında tüfekli nöbetçiler.

Merak edilecek mezarlıkta ötede,
Mezar boş, mezarın taşı da yok,
İçerisinde yatan nasılsa yaşamakta,
Mezarım biraz daha ötelerde,
Güneş yine üstümde yakıcı sıcak,
Dağlarını arıyorum çok yüksekte,
Bir kara kaya, kara taş tepede,
Oturmak istiyorum rüzgara karşı,
Kızılırmak'a bakmak istiyorum,
Sırtımda büyük bir ardıç ağacı,
Kuş misali uçmak istiyorum,
Kanadı kırık bir kuş eller kelepçeli,
Dişlerim demir kerpetenli, görmüyorum
Düşüncelerim esir ayaklar da zincirli,
Kalemimden kan damlar, özgürüm
Kalbim esaret altında düşüncelerim
Ne bir sarhoşum koynunda gecenin,
Ne de ayık bir günündeyim sabahın,
Ne de bir sarıklının önünde ceset,
Akıllı olmak kadar tehlikeli,
Bu yalancı dünyada deli olmak
Akıllı olarak ölmek zulüm bana.

Muzaffer Dinçsoy

Ölüm

Bir halk ağlıyor,
Bombalar patlıyor,
Parçalanan bedenler,
Toprağa karışıyor.

Füzeler, savaş uçakları,
Bir halk ölüyor, acınası.

Yardım bekliyor dünyadan,
Dünya ülkelerinden, Amerika'dan,
Zalimin zulmü güçsüz olana,
Tanklar yürüyor öldürmeye,
Bebekler uyumak ister beşikte.

Daha yeni ekilen tarlalardan,
Yeşil buğday filizlerinin üstünde,
Üzerinden geçiyor ölüme,
Demir çelikli ölüm makinesi,
Üzerinden geçiyor derin toprağın.

Bisiklet üzerinde bir çocuk
Kız çocuğu saçları rüzgarda,
Dalgalanarak sürüyor bisikletini,
Bisiklet üzerinde kız çocuğu,
Pedalları çeviriyor hızlıca,
Ölümden kaçmak için, savaşta
Hürriyete özgürlüğe yaşama;

Bir füze uçuyor havada
Kader mi, ölüm mü alevler içinde,
Kan kokusu, et kokusu, ölüm,
Bisiklet bir tarafa uçuyor,
Genç bir kız çocuğu,
Parça parça asfalt yolda.

Gözyaşları içinde analar çocuklar,
Dünya kulaklarını kapatmışlar,
Dünyanın gözleri kör acımasız,
Kalbi yok başka insanların,
Dünya seyrediyor mecliste,
Rusyanın ölüm bahçesinde,
Tek başına kalmış Ukrayna,

Anaların kucağında ölen çocuklar,
Kasabın elinde bıçak, kanlı

Muzaffer Dinçsoy

Say

Yollar, seni çok yürüdüm.
Çıktım yücesine dağların,
Aşk dediğin gönlümdeki yarayı,
Sivas'ın dağlarından bıraktım.

Kuş olup uçsam yükseklerde,
Uçamam, kanadım kırık benim.
Dönsem geçmişi tekrar yaşasam,
Gönlümün perisi öldü benim.

Yiğitlik bir şandır bende kalsın,
Gönlüm seviyor sansın.

Karagöl'ün harmanında esersin,
Yıkılsın taşın duvarların senin,
Köyümün üstüne çöksün bulutlar,
Açmasın baharın, çiçeklerin senin.
Yağmasın yağmurlar yeşermen için,
Kurusun gittiğin yolların senin.

Bekleyenim yok ki geleyim,
Kurumuş dağların, tepelerin.
Gönül dediğin küçücük çiçek,
Solmaya yüz tutmuş, güllerin senin.

Akan çeşmelerinden içtim suyunu,
Dökerim toprağa, yalanın senin;
Ahdım olsun balın zehir tadında,
Kader diyorum ben bunun adına;
Gurbette geçen zamana say.

Muzaffer Dinçsoy

Seni bilemedim

Derelerden coşarım,
Deli sel gibi,
Tanımazsın beni sen,
İki el gibi.

Kafesler içerisinde,
Bülbül oldum.
Demir teller içerisinde,
Maphusum ben.

Yeşil çimenler içinde,
Kerbela çölündeyim.
Kaplan zincirlense ormanda,
Kedi olur mu?

Ömür çok kısa,
Yalancı olan bu dünyada,
Ne kadar yaşarsan yaşa,
Yine de mezara, kara toprağa.

Ömür çok kısa bu yaşta,
Sana göre yollar uzun mu?
Her şeyi bildim de,
Seni bilemedim ben.

Muzaffer Dinçsoy

Su Perisi

Sen yeter ki kanaat et,
Çoğu da bir azı da bir,
Balkonumda bir saksı var,
İçerisinde sarımsaklar,
Hayalimde bir bahçe var,
İçerisinde türlü türlü ağaçlar,
Hayalimde koskoca dağlar,
Kaplumbağası yılanı var,
Şu dünyayı istersen sevme,
Yazı da bir, kışı da bir,
Dünyada çok güzeller var,
Peri gibi güzel olanı,
Sana göre çirkin var mı?
Hani şu kalpten seveni,
Çirkinini de bir güzeli de bir,
Azını hiç bulamayan
Çoğu nasıl bulur derler,
Sen yeter ki sevmesini bil,
Gören gözler bulur güzeli,
Karakışın ortasında zehmeri,
Gönül sevdiğini seçmeli,
Sen nerelerdesin su perisi,
Ellerin avuçlarımın içerisinde,
Kalbim hep senin için çarpar,
Karadeniz'in dalgaları gibi
Yeter ki sen unutma beni,
Ben seni andıkça ağlıyorum,
Bana sorsalar ki bu aşkı,
Gönül kimi severse,
Bulan da bir, bulamayan da bir,
Yaşayan da bir, ölen de bir,
Ben hiç yaşamadım ki,
İşte aşk budur.

Muzaffer Dinçsoy

Şafak Vakti

Dağlarımın üstünde bir sevda dolanır,
Giden gitsin ben Sivas'tan gidemem,
Ben sevdalıyım bu sevdamdan geçemem.
Kösrelik'ten son suyumu içene kadar.

Köroğlu'nun da Çamlıbel'de,
Bir rivayete göre,
Attan düştüğü söylenir,
Bir şafak vakti.

Gurbete gidenler de geç gelir,
Omuzlarda taşınır sela verilir.
Benim zamanımdan geriye kalan,
Unutulmuş bir aşk hikayesi.

Ne derlerse desinler yalan,
Kim ne bilsin, yaşamadı ki,
Bilir bunu yaşayan.

Bir çeşme akar suları,
Suyu taşıyan kınalı parmakları,
Bir çift eş idi vurulan tavşan.
Avcı acımasız, koşan kaçamadı.
Bir şafak vakti.

Öte yüzün ardı başka dünyaydı,
Koyun kırılan yer yaşanan rüyaydı,
Vermiş bir avcı sırtını da kayaya,
Bakar oradan nazlı akan Kızılırmak'a
Eser serin bir rüzgar, götürür uzağa,
Bir şafak vakti.

Sabunpınar'ın suyu akar mı?
Derelerinde nane kekik kokar mı?
Dirgen yiyen sıpa, saptan korkar mı?
Bir daha gelmez harman yerine.

Kuyunun başında bekleyen var mı?
Ekilir tarlalar dosta düşmana karşı,
Sivas'ta benim kardeşlerim vardı,
Avcı oldu vurdular beni,
Bir şafak vakti.

Anamın en sevdiği Madımak aşısı,
Burnumda tütüyor yoğurt ve mantı,
Dönsem gitsem diyorum şafak vakti,
Bu sevda Kerbela çölünde bitene kadar,
Aşk ateşi bu gören gözleri yakar.
Kara sevda dedikleri bu olsa gerek.

Muzaffer Dinçsoy

Tek Başıma

Yalan dünya,
Ne ettim sana?
Yaşıyorum,
Tek başıma.

Gelen gitti,
Giden yitti,
Kaldım burada,
Tek başıma.

Olan oldu,
Satan sattı,
Çalan kaçtı,
Tek başına.

Kim sevdi,
Onu seçti,
Beni ekti,
Tek başıma.

Gittim elden,
Gurbet elden,
Giden gitti,
Gelmek yitti.

Güneş gibi,
Akşam oldu,
Beni buldu.

Çiçek gibi,
Açtı soldu.

Gurbet elden,
Gelmez elden,
Çok ezelden,
Masal gibi,
Tek başıma.

Giden gelmez,
Gitse dönmez,
Yine kaldım,
Tek başıma.

Muzaffer Dingsoy

Tutacaksın

Ne kadar seversen sev,
Kara toprak ayıracak,
Hoca selanı okuyacak,
Bir gün ayrılacaksın.

Bu dünyanın çatısı yok,
Çıkılacak kapısı çok,
Ne kadar çalarsan,
Ne kadar yalansan,
Bir gün hesabını vereceksin.

Ölümsüzüm, deme bana,
Heşap vereceksin sonra,
Sağlığında okursan dua,
Sen de bir gün öleceksin.

Nereden geldin gidiyorsun,
Haram zıkkım yiyorsun,
Yetim günahına giriyorsun,
Geldiğin yeri dur da düşün.

Muzaffer der, geldim giderim,
Neredesin, ey benim su perim,
Sırat köprüsünde beklerim,
Cenneti de verseler bana,
Küser de cennetten giderim.

Sivas'ın kurtları yüksekte ulur,
Hacı hacıyı, hoca hocayı bulur.
Sen yeter ki inan kabul olur,
Düşenin elinden sen de tutacaksın,
Seversen sev de, bir gün ayrılacaksın.

Muzaffer Dinçsoy

Unutacaklar

Ot bitmiyor dağları,
Kurumuş üzüm bağları,
Yaşandı mazide kaldı,
Akmıyor Karagöl'ün pınarı.

Maşada çıkarsa yolun,
Geliyor sağılmaya koyun,
Sanma ki yaşanan oyun,
Kimlerden senin soyun?

Ermeni'ye yurt olmamış,
Doğmuş köyünde kalmamış,
Hayat denilen bu yarış,
Beni de yerimden etti.

Yandı ateşler cehennemde,
Yer kalmamış bak cennette,
Beni bekleyenler de,
Bu gece de bensiz kalmış.

Derin eşecekler toprağını,
Çıkaracaklar kum ve çakılı,
Bırakacaklar kefene sarılı,
Örtecekler geride kalanları.

Başına bir tahta çakacaklar,
Geldikleri gibi kaçacaklar,
Gün gelecek karalayacak.

Çürüyen bedeninin toprak olacak,
Mezar yerini de unutacaklar.

Muzaffer Dinçsoy

Unutuldu

Ben ne aşklar gördüm,
Yağmurların altında,
O aşklar kaldı,
Çamur oldu kaldı,
Ayakların altında,
Aşklar çamur oldu kaldı,
Ayaklarımın altında.

Yağmurlar yağdı,
Gözyaşlarıma karıştı,
Yağmur yağdı,
Ben ağladım,
Yağmur damlaları karıştı,
Gözyaşlarıma.

Yıllar geçti gitti,
Baştığım toprakta,
Yağmurların altında,
O aşklar kaldı,
Ayaklarımın altında,
Çamur oldu kaldı.

Rüzgar vurdu kara toprağa,
Savruldu rüzgarın önünde,
O aşklar ayaklar altında,
Savruldu,
Unutuldu.

Muzaffer Dinçsoy